

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

— 28ης Οκτωβρίου 3, 196 00 - Μάνδρα Αττικής —
www.dimofon.gr

2•εκδηλώσεις

ΤΟ ΔΗΜΟΦΩΝ
ιανουάριος-φεβρουάριος 2012

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Πλαναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Πλαναγιώτης

Υπεύθυνοι Ιστοσελίδας

Λαϊνάς Πλαναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

Υπεύθυνη Δημοσιών Σχέσεων

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκπύπωση - Σελιδοποίηση

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ./Fax: 210.55.56.507

www.dimofon.gr

e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού

5170039501733

Επήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ

Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 21/02/2012

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση. Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Οι τρεις Ιεράρχες & η Διαχρονική Συμβολή τους στην κοινωνία & την Εκπαίδευση

Την Τετάρτη 1 Φεβρουαρίου 2012 και ώρα 19.00 στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μάνδρας -Ειδυλλίας πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία εκδήλωση με θέμα:
“Οι τρεις Ιεράρχες και η διαχρονική συμβολή τους στην Κοινωνία και στην Εκπαίδευση”.

Ομιλητές:

Δρ.Θεολογίας Κωνσταντίνα Πέππα:

“Οι Τρεις Ιεράρχες ως προστάτες της ελληνορθόδοξης παιδείας”

MSc Φιλοσοφικής Σχολής Ελένη Πλέστη:

“Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος ως οικουμενικός διδάσκαλος και Άγιος της Χριστιανικής Εκκλησίας”

Συμμετείχε η χορωδία του 2^{ου} Δημ Σχολείου Μάνδρας υπό την καθοδήγηση του μουσικού κ. Ιωάννη Αλεξάκη.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την κοπή της βασιλόπιτας. ●

ΕΡΕΥΝΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Αρκετοί Λόγοι για να Είμαστε Αισιόδοξοι

Eίναι αρκετός καιρός τώρα που δεν εμφανίζομαι στο φείσμπουκ, παρά μόνο μέσα από τα τραγούδια που ανεβάζω. Απόψε λοιπόν, που έχω άφθονο χρόνο- προτίθεμαι να ξενυχτήσω γαρ- αποφάσισα να καταγράψω κάποιες αισιόδοξες, ελπίζω, σκέψεις μου, που αποτελούν την αποψινή μου σοδειά. Με άφθονα ταϊγάρα και άφθονο καφέ σαν πυρομαχικά, αρχίζω να μοιράζομαι μαζί σας όσα σκέψηκα κατά τις τελευταίες ώρες. Μου δινόταν μέχρι πρότινος η εντύπωση ότι οι τύχες των ανθρώπων είναι υποκείμενες στους χειρισμούς των τραπεζών, των εταιριών, των ζάπλουτων και κάποιων δεκάδων, ε- κατοντάδων, άντε και χιλιάδων πολιτικών. Αυτή όμως είναι μία σφαλερή, όσο και απαισιόδοξη και μοιραλατρική σχεδόν αντί- ληψη. Οφείλουμε να μην ξεχνούμε ότι: πίσω και πέρα από όλους αυτούς τους παράγοντες ή πρόσωπα, ζούμε, δημιουρ- γούμε, ονειρευόμαστε, ελπίζουμε και εμείς. Με το εμείς εννοώ όλους τους υπολοίπους. Μία μεταμεσονύκτια εκπομπή της ΕΤ1, της οποίας δεν πρόλαβα να δω το όνομα, εκπομπή καθ' όλα αξιόλογη που παρουσιάζει δύο σημαντικούς γαλλόφωνους διανοούμενους να συνομιλούν προφορικά ή μέσα από τα γρα- πτά τους με έναν δικό μας στοχαστή, μου υπενθύμισε το ότι και το πόσο ενεργό ρόλο παίζει η διανόηση εν γένει και ειδι- κότερα η φιλοσοφία, η λογοτεχνία που στοχάζεται κ.α. στην διαιρόφωση των εννοιών που χρησιμοποιούμε για να κατα- νοήσουμε τους εαυτούς μας και την κοινωνία μας. Ας μην λησμονούμε ότι πρώτα έρχεται η σύλληψη ενός σχεδίου δρά- σης και μετά η ίδια η δράση, πρώτα δημιουργείται στο νου μας η ιδέα και αυτή μεταμορφώνεται ύστερα σε πράξη, αλλά και το ότι tantum possimus, quantum scimus (μπορούμε να κάνουμε τόσα όσα γνωρίζουμε, με μία πρόχειρη απόδοση). Εί- μαι αρκετά βέβαιος ότι για τα παραπάνω μπορούν να φροντί- σουν οι στοχαστές μας, έστω, στο μέτρο που τους είναι δυ- νατόν και μπορούν να φροντίσουν για αυτά αποτελεσματικά στον βαθμό που είναι δυνατόν να κοινωνηθούν τα έργα και οι ιδέες τους (ας μην παραγωρίζουμε εδώ την χρησιμότητα των διαφόρων μέσων μαζικής ενημέρωσης-και όχι μόνο της τηλεόρασης-, που αν "θέλουν" και όταν "θέλουν", "μπορούν", έ- στω και κατά τις πρώτες πρωινές ώρες, έστω και υπό τον τύπο της διαφήμισης, έστω και με ψηλά γράμματα, να διαδώ- σουν χρήσμες και γόνιμες ιδέες. Πέρα όμως από τους διανο- ητές, οι διάφορες οργανωτικές αστυνομίες της σκέψης, όπως αυτές ενσαρκώνται στην εποχή μας, δεν εμποδίζουν πάντα και απόλυτα το να στοχάζεται και ο καθένας από εμάς. Όλοι μπορούμε να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα για εμάς, την κοινωνία μας και την πορεία αυτής. Και, να σας πω και κάτι; Σε κάποιο βαθμό, μπορούμε επίσης και να πράξουμε κοι-

νωνικά, όχι βέβαια μόνο με την ψήφο μας κάθε τέσσερα χρόνια, αλλά χειροπιαστά και δημιουργικά την κάθε μέρα που περνάει. Πόσες και πόσες ομάδες, ακομμάτιστες, δεν θέτουν σκοπούς αναμορφωτικούς και πετυχαίνουν πολλά και πόσοι και πόσοι άνθρωποι που παίρνουν πρωτοβουλί- ες κοινωνικού περιεχομένου δεν πετυχαίνουν μικρές ή με- γάλες δόσεις αναμόρφωσης του κοινωνικού ή άλλου περι- βάλλοντός μας... Η ανθρωπιά μας είναι εδώ: μου έφτασε ένα μέλι που μιλούσε για την δυνατότητα που παρέχεται στους αστέγους να στεγαστούν, στους απόρους να τρα- φούν και να ντυθούν και με την δική μας συνδρομή, όχι μό- νο υλική-για όπιον προτίθεται να βοηθήσει. Η οξυδέρκειά μας είναι εδώ: η ζωή αυτή, από μία ηλικία και μετά μας "ψή- νει", μας ωριμάζει συνεχώς και μας καθιστά ικανούς να ε- παγρυπνούμε μπροστά στο ψέμα, την απάτη και την λήθη, ακόμα και αν οι σκέψεις μας παραμένουν θολές και νεφελώ- δεις. Και, όσα περισσότερες από αυτές τις ίδεες μετατρέ- πουμε σε λόγο, κατά το δυνατόν σαφή, τόσο πιο ισχυροί γινόμαστε. Και η δύναμη μας λοιπόν είναι εδώ και αν τα θύματα των συνθηκών και των εσφαλμένων εντυπώσεών τους ξυπνήσουν, μονομάς, μπορεί να έρθει ανάποδα όλος ο ντουνιάς. Σε αυτήν την προσπάθεια-δεν είναι σκόπιμο να χρησιμοποιήσω εδώ την παρεξηγημένη λέξη "αγώνας"-, στην προσπάθεια να ευημερήσουμε στο σύνολό μας και α- τομικά, η κινητήρια δύναμη μας είναι τόσο οι ανάγκες μας όσο και η αισιοδοξία μας, την οποία μπορούμε και οφεί- λουμε να διατηρούμε και να θέρφουμε. Η έννοια της προ- δού σέχει αποδειχτεί ίσως ουτοπική και αναληθής, αν α- ναλογιστούμε ότι μετά από την λάμψη της βιομηχανικής επανάστασης-πρόσφατο συγκριτικά παράδειγμα-ακολού- θησε το σκοτάδι και η ματάνωση των δύο παγκοσμίων πο- λέμων, ή ακόμη αν αναλογιστούμε το πέρασμα από την πε- ρίοδο των τροφαντών αγελάδων σε εκείνη των απισχνα- σμένων-της οικονομικής κρίσης. Η ιστορία όμως κρύβει εκπλήξεις (και σκαμπανεβάσματα, για τα οποία είναι καλό να είμαστε προετοιμασμένοι και συνειδητοποιημένοι) και είναι απρόβλεπτη, προβλέψιμη όμως εφόσον αρχίσουμε να πράττουμε και να ξεβολευόμαστε. Λίγο στην αρχή, έστω και μέσα από το φείσμπουκ-που το πιστεύω ότι μπορεί να μεταμορφωθεί σε έναν άριστο δίσιλο ανταλλαγής προβλη- ματισμών και αναζητήσεων και μέσα από τα όποια σάιτ και μέσα από τις συζητήσεις στα καφέ και μέσα από τις συ- ναυλίες, και μέσα από την διαμαρτυρία και μέσα από τις προσεγμένες αντιπροτάσεις. Κυρίως όμως μέσα από την συνειδητοποίηση ότι η ζωή μας είναι δική μας και ότι η μοίρα της βρίσκεται στα δικά μας χέρια. Ότι μπορούμε να δρούμε κατά το δυνατόν αυτόφωτα και αυτόβουλα. Και ότι, σε τελική ανάλυση, η ελευθερία της βούλησης και συνακό- λουθα της συνειδητής δράσης δεν είναι ένα παραμυθητικό ψέμα. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας. Σίγουρα υπάρ- χουν και άλλες αποχρώσεις, εκτός από την άσπρη που υ- περασπίζουμε εδώ. Για αυτό όμως είναι ο διάλογος!!!

Ταξιάρχης Βασιλάκος "Το Ζεϊμπέκικο Σήμερα"

Tο Σάββατο 11 Φεβρουαρίου, είχα την τιμή να παρουσιάσω στον καλλιτεχνικό χώρο Randam πλησίον της Λυόν στη Γαλλία, τη 13ετη πορειακή παράσταση "Το Ζεϊμπέκικο σήμερα" - "Zeïbekiko aujourd'hui". Αίτημα της οργανωτικής ομάδας χορού Anouskan, ήταν η παρουσίαση ενός σύντομου χορευτικού δρώμενου που να έχει κάποια αναφορά, άμεση ή έμμεση, στις ρίζες. Αφορμή γνωριμίας με την ομάδα στάθηκε μια συζήτηση σχετικά με την προσωπική μου χορογραφία και ερμηνεία, που παρουσιάστηκε σε Παρίσι, Αθήνα, Ηράκλειο και Μάνδρα, του έργου "Αγάπη μου". Εκεί, το ένα από τα 7 μουσικά

κομμάτια ήταν ζεϊμπέκικο, ερμηνευμένο με σύγχρονο και προσωπικό τρόπο, χωρίς παράλληλα να θέλει ν' απεμπολέσει την γνωστή σε όλους μας κληρονομιά του ζεϊμπέκικου, με τις θεμελιακές έννοιες όπως Γή, Ρυθμός, Ζωή-Θάνατος, κοινότητα, μεράκι, ευχαρίστηση, κλπ. Η ανταπόκριση του γαλλικού κοινού ήταν συγκινητική και για άλλη μια φορά αισθάνθηκα τη δικαίωση όλων εκείνων των παραγόντων που συντελούν στη θετική διαιρόφωση ενός ανθρώπου, και μιας κοινωνίας, εν προεκτάσει, με χαρακτηριστικά δημιουργίας και συνέπειας. Ένα ενδεικτικό βίντεο όλης της ημέρας που αποτελείται από σεμινάρια και παραστάσεις, μπορείτε να δείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση <http://taxiarchisvasilakos.blogspot.com/>

Ρόκας Κωνσταντίνος του Νικολάου

Στο σημερινό δημοσίευμα εκτίθεται το βιογραφικό σημείωμα του επιφανούς Μανδραίου-Κουντουριώτου Κωνσταντίνου Νικολάου Ρόκα, Καθηγητού του Εμπορικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπως είναι καταχωριμένο στην ηλεκτρονική εγκυκλοπαΐδεια **ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ** και επιβεβαιώνεται από άλλες πηγές.

Πρώιμα χρόνια

Ήταν πρωτότοκος γιος του αντιστράτηγου **Νικολάου Ρόκα**, ο οποίος καταγόταν από τη Μάνδρα Αττικής και διακρίθηκε για τη δράση του στον Μακεδονικό Αγώνα και τους Βαλκανικούς πολέμους. Μετά την ολοκλήρωση της στοιχειώδους εκπαίδευσης, ο Κωνσταντίνος Ρόκας εγγράφηκε στη Νομική Σχολή του **Πανεπιστημίου Αθηνών**, από την οποία αποφοίτησε με βαθμό άριστα σε ηλικία 20 ετών (1930). Το 1932 αναγορεύθηκε αριστούχος διδάκτωρ της ίδιας Σχολής υποβάλλοντας εργασία με τίτλο “Το κληρονομικόν δικαίωμα της απόρου χήρας”. Το 1935 βραβεύθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών για το έργο του “Ασφάλισις επί της ζωής”. Το 1937 αναγορεύθηκε υφηγητής της Νομικής Σχολής. Στη συνέχεια μετέβη στο Βερολίνο και τη Ρώμη, επέστρεψε όμως λόγω της εκρήξεως του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Βερολίνο και ειδικότερα στο Kaiser Wilhelm-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht (σήμερα: Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht με έδρα το Αμβούργο) συνέγραψε και τη μελέτη του “Η Δίγραμμος Τραπεζιτική Επιταγή κατά το Αγγλικόν δικαιον και τη διεθνή Σύμβαση της Γενεύης του 1931 περί ενιαίου νόμου περί επιταγής”, η οποία δημοσιεύτηκε στα Σύμμικτα προς τιμήν **Γ. Στρέιτ**. Μετά την επιστοφή του στην Αθήνα διόρισε ως άμισθος υφηγητής στο **Πανεπιστήμιο Αθηνών** μέχρι το 1952. Την περίοδο της κατοχής συνελήφθη και φυλακίστηκε από τους Γερμανούς (1944).

Η “Επιθεώρηση του Εμπορικού Δικαίου”

Το 1950 ο Κωνσταντίνος Ρόκας ίδρυσε το πρώτο ειδικό νομικό περιοδικό επί του όλου εμπορικού δικαιού, την “Επιθεώρηση του Εμπορικού Δικαίου” (ΕΕμΠΔ), την οποία διηγήθηκε μέχρι και το θάνατό του. Στις σελίδες της Επιθεώρησης του Εμπορικού Δικαίου περιλαμβάνεται συστηματικά η μεταπολεμική νομολογία όλων των κλάδων του εμπορικού δικαιού (λ.χ. πτωχευτικό δικαιο, ναυτικό δικαιο, εταιρικό δικαιο) αλλά και αναδείχθηκε η νέα επιστημονική γενιά του εμπορικού δικαιού στην Ελλάδα. Μετά το θάνατο του τη διεύθυνση της Επιθεώρησης του Εμπορικού Δικαίου ανέλαβαν οι υιοί του Κωνσταντίνου Ρόκα, καθηγητές **Νικόλαος** και **Ιωάννης Ρόκας**.

Ακαδημαϊκή σταδιοδρομία

Το 1952 εκλέγεται έκτακτος καθηγητής στην Α' έδρα του Εμπορικού και Ναυτικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του **Πανεπιστημίου Αθηνών** με την εργασία “Η ε-

γκατάλεψη εν τω θαλασσώ ασφαλιστικώ δικαιώ”, και το 1955 τακτικός καθηγητής με την εργασία του “Ο πτωχευτικός συμβιβασμός”. Μετά την εκλογή του συνέγραψε εγχειρίδια επί των περισσότερων κλάδων του εμπορικού δικαιού (ασφαλιστικό δικαιο, πτωχευτικό δικαιο, ναυτικό δικαιο, δίκαιο αξιογράφων), ενώ διετέλεσε κοσμήτωρ, συγκλητικός και αντιπρύτανις του **Πανεπιστημίου Αθηνών**. Συμμετείχε σε πολλές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, ο δε νόμος 3190/1955 περί εταιριών περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.) αποτελεί δημιούργημά του. Το 1965 ίδρυθηκε με δική του πρωτοβουλία το Σπουδαστήριο Εμπορικού και Ναυτικού Δικαίου. Επιπλέον, ήταν επιβλέπων καθηγητής και εισηγητής 14 διδακτορικών διατριβών, μεταξύ των οποίων του **I. Βαρβιτσιώτη**, του **T. Κουταλίδη**, αλλά και των μετέπειτα καθηγητών **Δ. Γκόφα**, **Σπ. Μεταλληνού**, **Μ. Μηνούδη**, **Αθ. Λιακόπουλου**, **Α. Αντάπαση**, **Ε. Περάκη** και **Θ. Σκούρα**. Το συνολικό του συγγραφικό έργο εκτείνεται περίπου στις 4.000 σελίδες.

Κοινωνική δράση

Ο Κωνσταντίνος Ρόκας συμμετείχε δύο φορές σε υπηρεσιακές κυβερνήσεις: στην κυβέρνηση **Παν. Κανελλόπουλου** ως υφυπουργός Οικονομικών (12.11.1945-22.11.1945) και στην κυβέρνηση **Παν. Πιπινέλη** ως υφυπουργός Εργασίας (19.6.1963-3.9.1963), θέση από την οποία παραιτήθηκε καθώς θεώρησε ότι η κυβέρνηση δεν λειτουργούσε στα πλαίσια της υπηρεσιακής κυβέρνησης. Διετέλεσε επί πολλά έτη αντιπρόεδρος του **Π.Ι.Κ.Π.Α.** Τέλος, η Ιταλική Δημοκρατία τον τίμησε με τον ανώτερο ταξιάρχη για τη συμβολή του στην προαγωγή των ελληνο-ιταλικών μορφωτικών σχέσεων.

Βασική Εργογραφία

- Το κληρονομικόν δικαίωμα της απόρου χήρας, 1932
- Ασφάλισις επί της ζωής, 1936
- Ασφάλισις επί της ζωής τρίτου, 1936
- Η Δίγραμμος Τραπεζιτική Επιταγή κατά το Αγγλικόν δικαιον και τη διεθνή Σύμβαση της Γενεύης του 1931 περί ενιαίου νόμου περί επιταγής, 1939
- Η εγκατάλεψη εν τω θαλασσώ ασφαλιστικώ δικαιώ, 1951
- Ο πτωχευτικός συμβιβασμός, 1955
- Ναυτικόν Δικαιον, Ημίτομος Α', 1968
- Δίκαιον των αξιογράφων, 1970
- Μελέται εμπορικού δικαιού, Τομ. I - II, 1971
- Εισηγήσεις του εμπορικού δικαιού, 8η έκδ., 1972
- Εμπορικόν Δικαιον, Γενικόν Μέρος, 1972
- Ιδιωτικόν Ασφαλιστικόν Δικαιον, 1974
- Πτωχευτικόν Δικαιον, 13η έκδ., 1978

Βιβλιογραφία

- Αφιέρωμα εις **Κ. Ρόκα**, υπό Συνδέσμου Ελλήνων Εμπορικολόγων, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 1985.
- Πρακτικά Επιστημονικού Μνημόσυνου στη μνήμη **Κ. Ρόκα** (εισηγήσεις **Γ. Μπαμπινιώτη**, **Α. Αντάπαση** κ.ά.), σε Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου, 2001, σ. XXI επ. τ. 52.

Η Εξουσία στην Ελλάδα

ροσπαθώ να μπω στη λογική εκείνων, που στην Ελλάδα κατέχουν μια μορφή εξουσίας. Οποιαδήποτε μορφή, είτε είναι πρόεδροι μιας ομάδας, ενός συλλόγου είτε είναι βουλευτές και πρωθυπουργοί. Ίσως δε σκέφτομαι σωτά, ίσως δεν έχω σφαιρική άποψη επί του θέματος αλλά η προσέγγισή μου στηρίζεται μονάχα και αποκλειστικά στην απορία μου. Ο Δημοσθένης κάποτε, προσπαθώντας να επεξηγήσει την έννοια της εξουσίας στην Ελλάδα που αναπτυσσόταν με γνώμονα τις τέχνες και τα γράμματα, είχε πει: "Δεν μπορεί να σταθεί η εξουσία, όταν στηρίζεται στην αδικία, στην επιορκία και στην προδοσία". Με βάση λοιπόν αυτή τη θεώρηση μου γεννάται η απορία πως εμείς ως συνεχιστές αυτών των ιδεών κατορθώσαμε να παίζουμε τόσο με τις λέξεις και τα νόηματα καταστρέφοντας μια τεράστια ανάπτυξη που υποσχόταν το ένδοξο παρελθόν αυτής της χώρας. Εμένις στηρίζαμε την εξουσία στην αδικία, την επιορκία και την προδοσία. Εντέχωνς όμως, σαν έξυπνος λαός, προσθέσαμε ως περιτύλιγμα την απιμωρησία για να φτιάξουμε ένα δελεαστικό πακέτο, έτοιμο να αντικαταστήσει την εξουσία ως έννοια και να της προσδώσει νέα υπόσταση ως κατάρα!

Χρόνια βλέπω, παραπτώρω και κρίνω εκείνους που διοικούν οπιδήποτε να χάνονται αμαχτή στα πολύπλοκα γρανάζια της εξουσίας και να χάνουν την ουσία προσδοκώντας το προσωπικό όφελος και τη δόξα. Οχι τη δόξα βέβαια όπως τη γνωρίζουμε μέσα από το λεξικό (η μεγάλη και καλή φήμη που αποκτήθηκε εξαιτίας ηρωικών πράξεων ή άλλων επιτευγμάτων) και κάνει κάποιον αντικείμενο θαυμασμού), αλλά την έννοια εκείνη που αναπτύχθηκε στις πλάτες της προαναφερθείσας δόξας για να γίνει σήμερα κάτι που προσδοκούν μόνο όσοι θέλουν να εργαστούν κάτω από το νομικό πλαίσιο είτε κρυφά για προσωπικά οφέλη και εξυπηρετήσεις. Η δόξα λοιπόν που επιθυμούν οι κυβερνώντες δεν είναι τίποτε άλλο παρά η διασφάλιση του φόβου απέναντι σε εκείνους που τους τοποθέτησαν σε εκείνη τη

θέση. Δοξάζουμε κάποιον ο οποίος έχει προσφέρει κάτι ανιδιοτελώς. Δεν δίνουμε εξουσία σε όποιον επιθυμεί να δοξαστεί!

Στην Ελλάδα αυτό κάνουμε τα τελευταία 30+ χρόνια που υπάρχω. Ψηφίζουμε κάποιον ο οποίος μπορεί με όχι νόμιμο τρόπο να μας εξυπηρετήσει, τον δοξάζουμε γιατί το έκανε και μετά τον φοβόμαστε επειδή θυμόμαστε τον άτιμο τρόπο που το έκανε.

Κύριοι, κυρίες, παιδιά οι μέρες δόξας τελείωσαν. Δεν υπάρχει πλέον κανένα σημάδι αποσαφήνισης εννοιών και λέξεων. Η εξουσία πια στην πολύπαθη Ελλάδα μου, θα είναι μια λέξη κακιά η οποία σε συνδυασμό με τη δόξα, θα ευθύνονται για την κατάντια αυτής της χώρας. Οι εξουσία πρέπει να πάρει άλλη έννοια. Η δόξα θα πρέπει να θωρακιστεί, όχι να πωλείται έναντι κάποιων συναισθημάτων ικανοποίησης επειδή δουλεύει ο γιος ή η κόρη μας στο δημόσιο. Μόνο αν διδάξουμε τους εαυτούς μας μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις κρίσεις κάθε λογής. Η διδαχή ακολουθείται από την ανάλογη πράξη. Και στη χώρα που ανεμίζει η γαλανόλευκη, είναι ώρα για πράξεις. Πράξεις ήθους, αποφασιστικότητας, αλληλοεκτίμησης, ανιδιοτέλειας και πράξεις που ακολουθούν τον ίσιο δρόμο της αξίας! Της αξίας της ανθρώπινης ζωής, της αξίας του πολιτισμού και των γραμμάτων, της αξίας του ευζηνή και της αξίας όλων αυτών που τόσα χρόνια πλουτίζουν τις τσέπες τους ξεσκίζοντας την ιστορία ενός έθνους.

Σε λίγο καιρό να μου το θυμηθείτε... θα ζητήσουν πάλι ψήφους. Θα ζητήσουν όλοι τους πάλι εμάς να τους δώσουμε αυτό που ονειρεύονται κάθε βράδυ πριν κοιμηθούν εξουσία. Κάποιοι από εμάς θα την προσφέρουν γιατί δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Κάποιοι άλλοι, ας σκεφτούμε για μια στιγμή τι ακριβώς ζητάνε εκείνοι που δε γνωρίζουν ποιας πατρίδας παιδιά είμαστε! Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να τους αποδείξουμε για ΜΙΑ φορά πως αυτός ο λαός δεν κοιμάται ... δεν κοιμήθηκε ποτέ.... πως εν αντιθέσει με εκείνους, αυτός ο λαός ΘΥΜΑΤΑ!

● Σάββας Καλοκαιρινός - Κοινωνικός Λειτουργός,
Ελευθερίου Βενιζέλου 2, Ελευσίνα

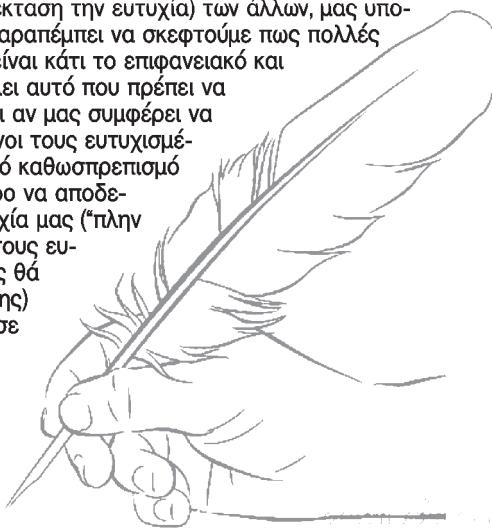
Ποίηση από τον Θεωνά Χαρατσή “Ζυγαριά”

Πίσω απ' το γέλιο των ανθρώπων
το τόσο χαρούμενο και λαγαρό¹
κρύβετ' απατηλά ο πόνος
που συσσωρεύεται με τον καιρό.

Πίσω απ' τις μάσκες, τα φτιασίδια
κάτω απ' τη σάρκα και τα οστά
παραμονεύει η συνείδηση μας
να μας ελέγξει κάθε λεπτό.

Πέρα απ' αλήθειες, φιλοσοφίες
λόγια και λόγια που ηχούν κενά
στέκει αδήριτος κριτής η ψυχή μας
να μας ζυγιάσει από ψηλά.

ΣΧΟΛΙΑ: Το ποίημα "ΖΥΓΑΡΙΑ" αναφέρεται στον καθημερινό έλεγχο συνειδήσεως στον οποίο υποκείμαστε όλοι οι άνθρωποι. Ο ποιητής οριώμενος από την ζήλεια του για το γέλιο (και κατ' επέκταση την ευτυχία) των άλλων, μας υποδεικνύει και μας παραπέμπει να σκεφτούμε πως πολλές φορές η ευτυχία είναι κάτι το επιφανειακό και εύθραυστο. Εν τέλει αυτό που πρέπει να στοχαστούμε είναι αν μας συμφέρει να ζούμε υποκρινόμενοι τους ευτυχισμένους από κοινωνικό καθωστρεπτισμό ή αν είναι καλύτερο να αποδέχθουμε την δυστυχία μας ("πλην χωρίς φθόνο για τους ευτυχισμένους" όπως θά λεγε και ο Καβάφης) κερδίζοντας έτσι σε συνειδητοποίηση των πραγμάτων και του εαυτού μας. ●

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλιά

Ο Τρελαντώνης της Πηνελόπης Δέλτα: Ένας διαχρονικός λογοτεχνικός ήρωας

O κόσμος στο πέρασμα των χρόνων αλλάζει. Ωστόσο κάποια στοιχεία του παραμένουν αναλλοίωτα, σταθερά. Ένα από αυτά είναι ευτυχώς η παιδική φύση. Τα παιδιά εξακολουθούν να αγαπούν το παιχνίδι, να συμπεριφέρονται παρορμητικά με κίνητρο την περιέργειά τους να γνωρίσουν τον κόσμο και να κάνουν σκανταλιές. Τέτοιος ακριβώς είναι και ο ήρωας του ομώνυμου έργου της **Πηνελόπης Δέλτα "Τρελαντώνης"**, όπως μαρτυρεί το παρατούκλι που του έχουν προσδώσει. Ο αφηγητής του λογοτεχνικού αυτού έργου εμφανίζεται ως προσεκτικός παρατηρητής, που καταγράφει γεγονότα και συμπεριφορές χωρίς να εκφέρει προσωπική κρίση¹. Αν και δεν επιχειρεί σε καμία περίπτωση να νουθετήσει το μικρό αναγνώστη, ή μάλλον ακριβώς επειδή δεν το κάνει, το έργο τής Δέλτα έχει αδιαμφισβήτητα τεράστια παιδαγωγική δύναμη. Συγκεκριμένα, η συμπάθεια και ο θαυμασμός των τριών αδερφών του Τρελαντώνη αλλά και η έμπρακτη αναγνώριση των αρετών του από τα ενήλικα μέλη της οικογένειάς του, παρόλο που συχνά ταλαιπωρούνται από τα παθήματα που τού προκαλεί ο ζωηρός χαρακτήρας του, είναι οι παράγοντες που οδηγούν τα παιδιά-αναγνώστες να ταυτίζονται μαζί του². Ο μικρός Αντώνης συνιστά για εκείνα ένα λαμπρό λογοτεχνικό πρότυπο. Έτσι το σύνολο των θετικών χαρακτηριστικών του, στα οποία περιλαμβάνονται η φιλαλήθεια, η ειλικρίνεια, η ανάληψη της ευθύνης για τις πράξεις του και η αλληλεγγύη που χαρακτηρίζει τη σχέση του με τα αδέρφια του παρά το γεγονός ότι στη ζωή τους κυριαρχεί ο φόβος της τιμωρίας από τους ενηλίκους, μας υποβάλλονται αβίαστα.

Στο νηπιαγωγείο οι μικροί μαθητές³ απόλαυσαν τις αταξίες τού συγκεκριμένου ήρωα και τις προσάρμοσαν στις δικές τους εμπειρίες κι επιθυμίες ενώ επινόησαν πολλές ακόμη νέες περιπέτειες. Οι εμπνευσμένες αφηγήσεις τους -είντε ομαδικές είτε ατομικές- αποδεικνύουν πως ο Τρελαντώνης παραμένει ελκυστικός και προσιτός, όπως και για τις γενιές που προηγήθηκαν και προφανώς και για εκείνες που θ' ακολουθήσουν. Θα μπορούσαμε λοιπόν ανέτα να τον χαρακτηρίσουμε διαχρονικό, κλασικό λογοτεχνικό ήρωα.

Των κειμένων των νηπίων που παρουσιάζονται στο Α' μέρος, προηγείται ο τίτλος τού κεφαλαίου στο οποίο αναφέρονται, μια φράση-κλειδί του αντίστοιχου αποστάσματος που συνοψίζει όσο είναι δυνατόν το περιεχόμενό του, καθώς και μια πολύ σύντομη περιληψή του.

Μέρος Α'

Οι κατσίκες

"-Καλέ, τι είναι αυτά; Τι είναι αυτές οι βρώμες στην αυλή μας; Ποιος έμπασε κατσίκες εδώ;" (σ. 25)
Περίληψη: Η Πουλουδιά βρίσκεται στο δρόμο βόλους και ενθουσιάζεται. Παίζει με αυτούς και τους παίρνει μαζί της στο σπίτι. Όταν η θεία βρίσκει στην αυλή τους

βόλους τής Πουλουδιάς, αναρωτιέται πότε μπήκαν εκεί κατσίκες. Έτσι αποκαλύπτεται τι ήταν εκείνοι οι βόλοι. Η Πουλουδιά αισθάνεται ντροπή για το πάθημά της και ταυτόχρονα φόβο μήπως η θεία την τιμωρήσει, αν μάθει πως εκείνη ευθύνεται για το λέρωμα της αυλής.

1. Όταν ο Γιάννης πηγαίνει στα ξαδέρφια του, ο Αντώνης του δείχνει τους βόλους της Πουλουδιάς, που τους έχουν πετάξει στα σκουπίδια. Ο Γιάννης, που έχει κατσίκες στην αυλή του, εξηγεί στα παιδιά τι είναι αυτοί οι βόλοι. Ο Αντώνης κοροϊδεύει την Πουλουδιά για τους βόλους της. Η Πουλουδιά θυμάωνται με τον Τρελαντώνη κι εκείνος τότε για να την ηρεμήσει, της κάνει αστείες γκριμάτσες. Έτσι η Πουλουδιά γελάει και δεν του κρατά πια μούτρα.

2. Οι κατσίκες είναι μέσα στην αυλή. Τις βρίκει ο Τρελαντώνης στο δάσος και τις έφερε εκεί, για να παίζει μαζί τους. Έφαγαν χορταράκι και κοιμήθηκαν. Όταν τις ειδεί η θεία, τις έδειρε με τη μαγγούρα, για να φύγουν. Όμως τα παιδιά τις θέλουν κι έτσι η θεία θα τις κρατήσει τελικά με τη συμφωνία να καθαρίζει ο Τρελαντώνης την αυλή. Η μαγείρισσα φτιάχνει παγωτό για τα παιδιά με το γάλα που κάνουν οι κατσίκες στην αυλή. Τα παιδιά νιώθουν πολύ καλά τώρα που πίνουν κατσικίσιο γάλα κι όλοι λένε μπράβο στον Τρελαντώνη.

Ο Γιάννης

"- Εγώ, σα μεγαλώσω, θα πάρω το Γιάννη!" (σ. 71)
Περίληψη: Ο Γιάννης κάνει ακροβατικά στη βροχή και τα μικρότερα ξαδέρφια του που τον παρακολουθούν πίσω από το τζάμι, εντυπωσιάζονται εξαιρετικά. Η Πουλουδιά πάνω στον ενθουσιασμό της δηλώνει στ' αδέρφια της ότι όταν θα μεγαλώσει, θα παντρευτεί το Γιάννη, προκαλώντας ειρωνικές αντιδράσεις, καθώς την θεωρούν ανάξια να αποκτήσει τόσο σπουδαίο σύζυγο.

1. Η Πουλουδιά με το Γιάννη συζητάνε στην αυλή ψιθυριστά. Τα πρόσωπά τους δείχνουν χαρούμενα. Την επόμενη μέρα ο Γιάννης έρχεται κρυφά απ' όλους, για να συναντήσει την Πουλουδιά. Εκείνη που πριν ντρεπόταν, τώρα πήρε θάρρος και είπε στο Γιάννη γιατί την κορίδευαν τ' αδέρφια της. Ο Γιάννης ούτε θύμωσε ούτε την κορόιδεψε που ήθελε να τον παντρευτεί.

2. Όταν ο Γιάννης πάει στα ξαδέρφια του, εκείνα του λένε ότι κάτι τον θέλει η Πουλουδιά. Επειδή όμως εκείνη ντρέπεται, του ζητάει μόνο να την βοηθήσει να μαζέψει τα παιχνίδια της. Μετά ο Γιάννης της ζητάει να βοηθήσει κι εκείνον να μαζέψει τα δικά του παιχνίδια. Κι η Πουλουδιά λέει στ' άλλα παιδιά "Τι σας φαίνεται παράξενο που μας βλέπετε μαζί; Αφού είμαστε ξαδέρφια".

3. Η Πουλουδιά μαρίζει τα τριαντάφυλλα του κήπου. Κόβει ένα και ο Αντώνης τη ρωτάει τι θα το κάνει. Η Πουλουδιά απαντάει πως είναι για το Γιάννη. Ο Αντώνης θυμάωνται, επειδή η Πουλουδιά θέλει ακόμη να παντρευτεί το Γιάννη. Ο Αντώνης το συζητάει με την Αλεξάνδρα και αποφασίζουν να το πουν στο Γιάννη. Εκείνος λέει στην Πουλουδιά πως δεν τη θέλει. Η Πουλουδιά όμως πιστεύει ότι ίσως αλλάξει γνώμη όταν μεγαλώσει.

Ο ναργιλές

"Είναι αναμμένος. Θέλεις να κάνω, όπως κάνει ο θείος, φούσκες στο νερό;" (σ. 83)
Περίληψη: Ο Αντώνης παίζει το θείο Ζωρζή και κάνει φούσκες με το ναργιλέ, όπως έχει δει εκείνον όταν καπνίζει. Όμως το κάπνισμα τού προκαλεί εμετό. Η θεία δεν τον τιμωρεί για την αταξία του, επειδή την ομολο-

¹ Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Εστία.

² W. Iser, *The Implied Reader*, Johns Hopkins University Press, Baltimore and London, 1990, σ. 239.

³ Wayne C. Booth, *The Rhetoric of Fiction*, Penguin Books, Middlesex, 1987, σσ. 71, 79, 131, 396-398.

⁴ Προκειται για τους μαθητές του Ιου Νηπιαγωγείου Ασπροπύργου, της σχολικής χρονιάς 2009-2010.

Παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

γεί ο ίδιος.

1. Ο Τρελαντώνης κάνει φούσκες με το ναργιλέ. Τότε μπαίνει στο σπίτι η θεία. Ο Τρελαντώνης τρέχει ν' αφήσει το ναργιλέ στη θέση του. Όμως η θεία τον προλαβαίνει και τον δέρνει στο πισινό. Τότε ο Τρελαντώνης κάνει εμετό επί τόπου. Η θεία ανησυχεί και του πιάνει το μέτωπο. Ύστερα τον πάιρνει αγκαλιά και τον πηγαίνει στο κρεβάτι του. Ο Τρελαντώνης δεν θα ξαναπάρει ποτέ πια το ναργιλέ, για να μην κάνει εμετό. Όμως η θεία θα του αγοράσει αυτό το μπουκαλάκι, που φυσάς και φεύγουν φούσκες.

2. Ο Τρελαντώνης βρίσκει στην άμμο ένα λάστιχο και με αυτό κάνει μπουρμπουλήθρες στη θάλασσα. Του αρέσει να κάνει μπουρμπουλήθρες. Μια φορά είχε κάνει με το ναργιλέ του θείου. Ο θείος είχε πάει στη λαική να ψωνίσει, για να μαγειρέψει η θεία. Η θεία ήταν στην κουζίνα και τα κορίτσια είχαν πάει στις κουνιές το μικρό Αλέξανδρο. Έτσι ο Αντώνης που ήταν μόνος, μπήκε στο δωμάτιο του θείου και πήρε το ναργιλέ. Όμως όταν έκανε φούσκες, έτρεξε στο μπάνιο του θείου και έκανε εμετό. Για να καθαρίσει, τα δοκίμασε όλα, τη σφουγγαρίστρα, το σφουγγάρι και τελικά τα κατάφερε. Το μπάνιο έγινε λαμπερό και κανένας δεν κατάλαβε τίποτα.

Μπάτης ο γουρλής

“Πήρε τη φόρα του, έτρεξε, πήδηξε... κι έπεσε, πλουφ! μέσα στη στέρνα” (σ. 118)

Περίληψη: Ο Τρελαντώνης παίζει με τα ξαδέρφια του στον κήπο τους. Η Κλειώ τον προκαλεί, λέγοντάς του ότι δεν μπορεί να πηδήξει πάνω απ' τη στέρνα. Εκείνος δοκιμάζει και πέφτει μέσα στο νερό. Η καλή του άσπρη φορεσιά γίνεται χάλια. Τα ξαδέρφια του γελάνε με το πάθημά του ενώ τα αδέρφια του ανησυχούν, επειδή πιστεύουν ότι η θεία θα τον τιμωρήσει αυστηρά.

1. Η θεία έπλυνε και σιδέρωσε την καλή στολή του Αντώνη κι έγινε καινούρια. Της ζήτησε να τη φορέσει και να πάει με τους φίλους του για παγωτό. Υποσχέθηκε να μην τη λερώσει κι έτσι η θεία το δέχθηκε. Μετά το παγωτό όμως σκέφτηκαν να πάνε στη θάλασσα. Ο Αντώνης έβγαλε τα ρούχα του και τα ακούμπησε στην ψάθα, για να κολυμπήσει. Τα ρούχα όμως τσαλακώθηκαν. Γύρισε στο σπίτι και μπήκε απ' το παράθυρο, για να μην τα δει η θεία. Είδε όμως το μαγιώ του, που το είχε απλώσει στον ήλιο και τα κατάλαβε όλα. Έτσι τον τιμώρησε να μην ξαναπάει για μπάνιο όλο το Καλοκαίρι.

2. Την πιο κρύα μέρα του Φεβρουαρίου ο Αντώνης φορά το μπουφάν, το κασκόλ και το σκουφάκι του και πηγαίνει κρυφά στο σπίτι του Γάιννη, όπου δεν είναι κανείς. Μπαίνει στον κήπο και πηδάει πάνω από τη στέρνα. Έβαλε όλη του τη δύναμη κι έτσι αυτήν τη φορά τα κατάφερε. Το είπε μόνο στα αδέρφια του, που του υποσχέθηκαν να μην τον μαρτυρήσουν στο θείο και στη θεία.

Η μάχη

“... -Πώς θα πολεμήσουμε; Ή Έλληνες θα είναι οι στρατιώτες σου ή Τούρκοι! Αφού οι δικοί μου είναι Έλληνες, οι δικοί σου πρέπει να είναι Τούρκοι!” (σσ. 136-137)

Περίληψη: Ο Αντώνης με τον Αλέξανδρο στήνουν τα στρατιωτάκια τους, για να παίξουν μάχη. Το παιχνίδι εξελίσσεται σε κανονική μάχη, που συμμετέχουν όλα τα αδέρφια.

1. Πρώτος ρίχνει το βόλο του ο Αντώνης και πέφτουν κάτω τα μισά στρατιωτάκια του Αλέξανδρου. Περνάει τότε από κει η Πουλουδιά και λέει στον Αλέξανδρο “Καλή επιτυχία”, γιατί θέλει να κερδίσει εκείνος. Όμως

το χεράκι του Αλέξανδρου ήταν ιδρωμένο και ο βόλος του γλίστρησε και κύλησε χωρίς να χτυπήσει κανένα στρατιώτη του Αντώνη. Δεν θα νικήσει κανένας, γιατί η Πουλουδιά μπαίνει συνέχεια στη μέση και δεν τους αφήνει να παίξουν. Δεν θέλει με τίποτα να νικήσει ο Αντώνης, γιατί ύστερα κάνει τον έχυπνο.

2. Επειδή όποτε παίζουν κυνηγητό, δεν μπορούν να πιάσουν τον Αντώνη, ο Αλέξανδρος ζητάει να παίξουν με τα στρατιωτάκια. Τα δυο κορίτσια κάθονται δίπλα στον Αλέξανδρο, επειδή θέλουν να νικήσει εκείνος. Όμως νικάει ο Αντώνης. Άλλα δεν στεναχωριούνται, γιατί αμέσως μετά το παιχνίδι ο Αντώνης πηγαίνει κι αγοράζει μια καρδούλα κι ένα ροζ μπαλόνι για την Πουλουδιά, που έχει τα γενέθλιά της. Της Πουλουδιάς της αρέσει πολύ η έκπληξη και δίνει σε όλους από ένα φιλάκι στο μάγουλο.

Η βάρκα

“ - Να 'χεις μια τέτοια βάρκα... και να 'σαι καπετάνιος! σκέφτηκε με λαχτάρα” (σ. 165).

Περίληψη: Ο Αντώνης με το φίλο του λύνουν μια βάρκα και ξανοίγονται στη θάλασσα. Όμως ο καιρός αγριεύει, τα κύματα παίρνουν τα κουπιά κι η ζωή τους κινδυνεύει. Οι δικοί τους τούς εντοπίζουν και τους σώζουν.

1. Ο θείος έχει ανέβει σ' ένα καράβι και περιμένει τη θεία και τα παιδιά, για να ταξιδέψουν στο νησί. Πηγαίνουν εκεί σε μια φάρμα, για να αγοράσουν αυγά, επειδή στο θείο αρέσουν πολύ οι ομελέτες. Ο Αντώνης πηγαίνει μαζί, για να χαιδεύει τις κότες. Ο θείος στο ταξίδι ψαρεύει με καλάμι. Η θεία κοιτάζει τη θάλασσα και τα παιδιά παίζουν με τα παιχνίδια που φέρνουν από το σπίτι τους. Όταν φτάνουν στο νησί, παίζουν με την άμμο.

2. Ο Τρελαντώνης έχει βάλει τη βάρκα του στη μπανιέρα. Την σπρώχνει με το χέρι του πέρα δώθε. Η Πουλουδιά τον ρωτάει αν μπορεί να πάρει κι αυτή τη βάρκα της να παίξουν μαζί. Όμως η βάρκα της Πουλουδιάς δεν προλαβαίνει τη βάρκα του Αντώνη, που είναι πιο γρήγορη. Τότε παίρνει τη βάρκα του και μπαίνει στο παιχνίδι κι ο Αλέξανδρος. Η Αλέξανδρα τους ψάχνει. Θέλει να τους δείξει ένα μικρό καραβάκι που είχε βρει. Το είχε ο μπαμπάς τους, όταν ήταν παιδάκι. Το δοκίμασαν κι αυτό ήταν το πιο γρήγορο απ' όλα.

3. Ο Τρελαντώνης πετάει πέτρες στη θάλασσα. Εκεί τον βρίσκει ο φίλος του ο Αλέκος και του λέει “μπαίνουμε στη βάρκα;” Άλλα έκανε φουρτούνα, το σχοινί κόπτηκε κι η βάρκα βρέθηκε μακριά από τη στεριά. Τα παιδιά φοβήθηκαν να μην πνιγούν. Τότε είδαν τα κουπιά στον πάτο της βάρκας. Τα πάραν κι άρχισαν να κάνουν κουπί. Πέρασαν κάτω από μια γέφυρα. Κάποιος που ψάρευε από κει τους φώναξε: “Παιδιά, πώς βρεθήκατε μέσα;” Εκείνοι του ζήτησαν βοήθεια. Ο άνθρωπος ειδοποίησε ένα φίλο του που έχει ζωολογικό κήπο κι αυτός βρήκε μια άλλη βάρκα και πήγε και τους έσωσε.

4. Τα δυο παιδιά, ο Αντώνης με τον Αλέκο είναι μέσα στη βάρκα. Τα κύματα πηγαίνουν τη βάρκα μακριά από τη στεριά. Με τα κουπιά τους δεν μπορούν να την σταματήσουν κι ο Αλέκος αρχίζει να κλαίει. Τα κύματα τούς παρασύρουν όλο και πιο βαθιά. Τώρα θέλει να κλάψει και ο Αντώνης. Όμως ο καιρός ξαφνικά γύρισε. Τα κύματα πήγαιναν προς την παραλία κι έβγαζαν σιγά-σιγά και τη βάρκα τους. Έτσι σώθηκαν. Όταν γύρισαν στα σπίτια τους κανένας δεν κατάλαβε τι είχε συμβεί.

Συνέχεια με το Μέρος Β' στο επόμενο τεύχος ●

Γέρων Αυξέντιος (Περίληψη)

Aγαπητοί αναγνώστες, έχουμε την τιμή και την χαρά η πόλη μας η Μάνδρα, να γέννησε μια μεγάλη μορφή του μοναχικού βίου του Αγίου Όρους. Ο Γέροντας Αυξέντιος γεννήθηκε το 1892 και ανδρώθηκε στο τόπο μας. Μετέπειτα, χειροτονήθηκε μοναχός στην Ιερά Μονή Οσίου Μελετίου και το 1920 μόλις 28 ετών εκάρη Μεγαλόσχημος μοναχός εις την Ιερά Μονή του Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους.

Ο Άγιος Ηγούμενος της Ιεράς Μονής στον επικήδειο λόγο, τον κατατάσσει στους νέους Οσίους της Αγίας μας Εκκλησίας, αφού δόθηκε εξ ολοκλήρου σ' αυτήν και ενσάρκωσε τον λόγο του Θεού στην πράξη. Είχε ζήλο πνευματικό, καθιερώθηκε ως πρότυπο για τους νέους μοναχούς ζώντας θεανθρωποκεντρικά και με μεγάλη ταπείνωση. Χαρακτηρίστηκε ως "σαρκωμένη ορθοδοξία", αφού ήταν συνεχιστής όλων των αγίων ομοιογητών πατέρων και αγωνιστών της πίστεως μας.

Ακόμα, ο πατέρας Αυξέντιος προσευχόταν μέρα - νύχτα, λέγοντας την μεγαλυτέρα ευχή "Κύριε Ιησού Χριστέ Ελεησόν με τον αμαρτωλόν", παροτρύνοντας την σε όλους που τον επισκέπτονταν, παρότι ήταν βαριά ασθενής και τυφλός. Επιπλέον κοινωνούσε τακτικά μετά από νηστεία, εξομολόγηση και προσευχή. Δεχόταν πάντα ευχάριστα τους νέους αδελφούς προσπαθώντας με ταπείνωση να επιλύσει τις πνευματικές τους απορίες. Ήταν από τους πρώτους μοναχούς όπου μετέβαιναν στο ναό για τις ακολουθίες παρά την ηλικία του. Έτρωγε λίγο, για να έχει πάντοτε κάτι να κεράσει τους προσκυνητές, που τον επισκέπτονταν. Δεν φόρεσε ποτέ καινούριο ένδυμα, ενώ σε όλη την μοναχική ζωή του είχε μόνο ένα ζευγάρι υποδήματα. Ξεκουραζόταν σε ένα σιδερένιο κρεβάτι κάνοντας πράξη τα λόγια των πατέρων μας "Μοναχός εστίν αληθώς ο μηδέν έχων εν τα παρόντι βίω ειμή μόνον τον Χριστόν".

Κατείχε την χάρη του Αγ. Πνεύματος αφού έβλεπε το Άκτιστο Φως, ενώ οι αδελφοί της μονής τον είχαν δει να λουζεται από φως όταν μεταλάμβανε μέσα στον ναό. Υπηρετούσε και διακονούσε παντού, όπου τον όριζαν, ταπεινά, χωρίς θέλημα και αντίσταση, αποφεύγοντας συστηματικά τιμές και αξιώματα και την δόξα των ανθρώπων. Όπου και εάν εργάσθηκε, προσέφερε με ζήλο και αγάπη ότι μπορούσε περισσότερο και αναφέρονται για εκείνον πράξεις αληθινής αυτοθυσίας και

βίας κατά του εαυτού του προς ανάπτυση των αδελφών του. Διάβαζε συνεχώς πολλά πατερικά βιβλία, το βίους των αγίων της εκκλησίας, το Πηδάλιον και κυρίως την Φιλοκαλία προσπαθώντας πάντα να κάνει πράξη τις γραφές. Όταν τον ρώτησαν αν και πως καταλάβαινε την ερμηνεία τους, αφού ήταν και ολιγογράμματος με μεγάλη πίστη και φυσικότητα είπε: "Ο Θεός φωτίζει!", φανερώνο-

ντας για ακόμη μια φορά ότι τα πάντα ανήκουν στο θέλημα του ενός και μοναδικού Θεού.

Ακόμη και όταν έφυγε από τον μάταιο τούτο κόσμο φθάνοντας στην θέωση το πρόσωπο του ήταν γλυκό, έλαμπε ολόκληρος. Ήταν γαλήνιος ενώ μια ασυνήθιστη ουσία απλώθηκε στο νοσοκομείο της μονής.

Ο Γέροντας Αυξέντιος ήταν όντως ένας αθλητής. Ένας αθλητής του Χριστού που με ζήλο και τον πόθο του πνεύματος είχε εισχωρήσει από νέος στο στίβο για να λάβει μέρος στους αγώνες που τον καλούσε ο αγαπημένος του Αγωνοθέτης. Έτρεξε, πάλεψε αγωνίστηκε σκληρά, μάτωσε για την ορθοδοξία, τον θεό, την εκκλησία, νίκησε τους αντιπάλους, τον διάβολο, τα πάθη του και βγήκε νικητής.

Κέρδισε σ' όλα τα αγωνίσματα, χωρίς αλαζονεία, και πάντα με άκρα ταπείνωση. Στέφθηκε με το Χρυσό στεφάνι της νίκης- της αγιότητας, γίνοντας πρότυπο για τους νέους αδελφούς αλλά και για το χριστεπώνυμο πλήρωμα της εκκλησίας μας. Εύχομαι πραγματικά σήμερα όπου τα ιδανικά οι αξίες και τα πρότυπα βρίσκονται σε κρίση η ζωή, ο βίος και ο ζωντανός του λόγος, του Οσίου Αυξέντιου του Γρηγοριάτη να αποτελέσει υπόδειγμα για τον ταλαιπωρημένο άνθρωπο όπου χάνοντας το δρόμο του ολίσθησε στο βούρκο της φιληδονίας, της ματαιότητας, της λαγνείας, της ματαιοδοξίας, τον εφήμερο πλουτισμό μη έχοντας αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπό του. Ο Όσιος Αυξέντιος κοιμήθηκε την 1^η Μαρτίου του 1981 ξημερώνοντας Κυριακή της Ορθοδοξίας. Ας έχουμε όλοι την ευχή του.

**Ευχαριστούμε θερμά την οικογένεια Ιωάννη
Καλομενίδη για το υλικό που μας παρέδωσε
προκειμένου να γραφεί μια μικρή περίληψη.**

**Συγγραφέας κειμένου:
Βαγγέλης Κώνστας, Θεολόγος**

- **ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΓΝΩΣΗ, Ι. ΗΛΙΑΣ - Α. ΔΕΔΕΗΛΙΑ (Εθν. Αντιστάσεως 55 - Ελευσίνα, τηλ. 210.5562202)**
- **ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΔΕΗΛΙΑΣ (Ηρ. Πολυτεχνείου 68 - Ελευσίνα, τηλ. 210.5540712)**
- **ΤΑΒΕΡΝΑ "ΕΛΙΑ" - ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΕΝΤΟΥΜΗΣ (Παπαδιαμάντη 1 & 25ης Μαρτίου - Μάνδρα, τηλ. 210.5558020)**
- **ΤΑΒΕΡΝΑ "ΧΑΠΙΑΤΙ" - ΟΡΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Κοροπούλη 7 - Μάνδρα, τηλ. 210.5557007)**
- **ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ - ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ (Βασ. Δούκα 14 - Μάνδρα, τηλ. 210.5550160)**
- **ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Ηρ. Πολυτεχνείου 186 - Ελευσίνα, τηλ. 210.5546914)**
- **ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ - ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ (κιν. 697 33 09 832)**